

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	854-02-29
Дата	01.06.2018 г.

1102
МД

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Уважаема г-жо Председател,

На основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 88, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме проект на решение за отмяна на решение на Народното събрание от 29.03.2012 г. за прекратяване изграждането на Ядрена централа на площадка „Белене“, обн. ДВ. бр. 28 от 2012 г.

Молим проектът да бъде предоставен за разглеждане и приемане съгласно установения ред.

Вносител:

1 - (Ж. Николов)
Тасю Ерипенков
Драгомир Станев
Валери Маджаров
Шелко Байгев
МАНОЛ ГЕЛОВ

Аван Бекон
Томас Томас
Курт Эрнст,
Рагосаев Гайн -
Александр Плуканов
Георгий Соколов
Анатолий Милков -
Сток Антис

Димитрий Давид,
Водур Трайзер
Корно Милев.
Игорь Младенов,

Александр Симова,
Михаил Доттер

Жулио Фигуейрас

Иван Димитров

Янко Митков Варахов
Анатолий Трайсер

Анатолий Куров

Викторина Кайсера

Николай Иванов

Иван Трайсер - Девков

Ирене Андриясовы
Георги Тасков-

Петр Иванов

Иван Константинович Иванов

Евгений Александрович

Александр Александрович

Кристиан Иванов

Светлана Георгиевна

Стефан Георгиевич

Стефан Михайлович

Антон Иванов

Зоя Александровна

Иван Тихонович

Георги Александрович

Румяна Георгиевна

Лео Куряков

Антон Иванов

Юлия Александровна

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

РЕШЕНИЕ

за отмяна на решение на Народното събрание от 29.03.2012 г. за прекратяване изграждането на Ядрена централа на площадка „Белене“, обн. ДВ. бр. 28 от 2012 г.

Народното събрание на основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България

Р Е Ш И:

1. Отменя решение на Народното събрание от 29.03.2012 г. за прекратяване изграждането на Ядрена централа на площадка „Белене“, обн. ДВ, бр. 28 от 2012 г.
2. Възлага на министъра на енергетиката да организира, координира и контролира провеждането на преговори с потенциални инвеститори и производители на оборудване.
3. Възлага на министъра на енергетиката да предприеме действия за разработване на процедура за избор на стратегически инвеститор и да предложи възможности за структурирането на проекта в срок до 31.10.2018 г.
4. Възлага на министъра на енергетиката периодично да информира Народното събрание за предприетите действия и конкретните резултати от водените преговори.

Вносители:

Тасо Емешков
Тасо Емешков
Драгомир Стойнев
Валери Мидлямов
Нелсо Бойчев

Иван Белов
Томас Томас

Крун Зорнов &
Рагослав Стойков

Александр Ставков
Роберт Соколов

Лачко Милков

Стефан Тодоров

Димитар Дочков

Тодор Тодоров

Коста Милков

Игоря Младенов

Александр Сивков

Костюм Дочков

Лидко Николов

Иван Димитров

Дарина Николов

Михаил Тодоров

Антон Кривков

Владимир Костов

Николай Иванов

Даян Кривков - Белов

Ирина Александровна
Георгиевская

Петр Васильевич
Иван Иванович Иванов

Евгений Александрович Иванов

Илья Александрович Иванов

Евгений Александрович Иванов
Александра Александровна

Степан Александрович Иванов

Степан Александрович Иванов

Александр Александрович Иванов

Евгений Александрович Иванов

Иван Александрович Иванов

Георгий Александрович Иванов

Роман Александрович Иванов

Александр Александрович Иванов

Александр Александрович Иванов

Александр Александрович Иванов

МОТИВИ

към проекта на решение за отмяна на решение на Народното събрание от 29.03.2012 г. за прекратяване изграждането на Ядрена централа на площадка „Белене“, обн. ДВ. бр. 28 от 2012 г.

Проектът АЕЦ „Белене“ започва през 1981 година. След редица проучвания, с Постановление № 9 от 20 март на Министерски съвет, е утвърдена площадка „Белене“ за изграждане на втора ядрена централа в България. Локацията ѝ е на 3 км от град Белене (област Плевен) и на 11 км от град Свищов (област Велико Търново).

За 37 години проектът „Белене“ имаше три първи копки, две спирания и два рестарта. В него са вложени редица средства на държавата. Реализацията му е гаранция за силна икономика на страната ни в областта на енергетиката и заемането от нея на заслужено място на Балканите като износител на електроенергия. Гласът на народа е За реализирането на АЕЦ „Белене“, заявен на референдум през 2013 година, 21 януари.

Недовършването на проекта за втората атомна централа в България е плод на непоследователна позиция от страна на законодателната и изпълнителна власт на страната ни.

Българската социалистическа партия винаги е била категорична, че АЕЦ „Белене“ трябва да заработи, защото гледа на проекта като на национален въпрос и в дългосрочен план за стабилна и развиваща се българска икономика и е въпрос на национална сигурност.

Европейският съюз категорично подкрепя атомната енергетика като единствен начин за намаляване на вредните емисии, особено в контекста на одобрените в края на април 2017 г. от Европейската комисия нови, по-строги норми за изхвърляните във въздуха на вредни емисии от въглищните централи. Независимо от това какво удължаване на срока за изпълнение на новите правила (влизат в сила от 2021 г.) България ще договори, въглищните централи ще трябва да бъдат затворени.

Именно в контекста на това, че Европейският съюз официално идентифицира въглищните централи като основни замърсители на въздуха, те трябва да направят

огромни инвестиции за екологизиране на производствата си и за спазването на новите европейски правила. Това означава, че тези от тях, които успеят да направят тези огромни инвестиции и да приведат мощностите си в съответствие с новите правила, ще започнат да произвеждат много по-скъпа електрическа енергия, а останалите (по-голямата част) ще бъдат принудени да затворят.

От друга страна, електрическата енергия от възобновяеми енергийни източници е много скъпа и има непостоянен характер, а това затруднява управлението на електроенергийната система.

Хидроенергийният потенциал на България е почти изцяло усвоен и няма възможности за нови мащабни проекти за водноелектрически централи.

Потенциалът на ветроенергийните паркове е ограничен и това е съвсем естествено и логично, поради особеностите на вятъра като природен ресурс. Факт е, че ветровият потенциал на България е изключително нисък.

Енергията от Слънцето също няма да даде универсално решение на енергийните проблеми на България сега и в бъдеще. Фотоволтаичните паркове също са с ограничен капацитет като се има предвид картата на потенциала на фотоволтаичната електроенергия в България.

В обобщение на горепосоченото относно възобновяемите енергийни източници, нека си зададем реторичния въпрос Колко водноелектрически централи, ветроенергийни и фотоволтаични паркове трябва да бъдат изградени в България, за да се постигне енергийният потенциал на една атомна електроцентрала?! Много важен фактор е, че всички тези източници не могат да осигурят надеждно електроснабдяване 24/7(24 часа 7 дни в седмицата), което е от особено значение за цялата икономика.

Нещо повече - факт е, че атомните електроцентрали отделят по-малко вредни емисии, отколкото останалите видове централи.

България има традиции на износител на електрическа енергия, а електропотреблението в региона ще се увеличи в следващите години и това изисква изграждане на нови мощности. Като се има предвид географското положение на страната и връзките с другите електроенергийни системи на Балканите и изградените електропроводи, България може да играе стратегическа роля на регионалния пазар на електрическа енергия.

Министерството на енергетиката поръча на Българската Академия на Науката да направят анализ на възможностите за довършването на проекта АЕЦ „Белене” и от него става ясно, че най-важните фактори са свързани със следното:

- увеличаването на цените на базовата електроенергия у нас и в региона през следващите години;
- разходите за строителството;
- финансирането (лихви и др.);
- държавното участие;
- новите европейски по-строги норми, които ще доведат до затваряне на въглищните централи у нас и в региона;
- дефицит на базова електроенергия у нас и в региона (според доклада на БАН след 2030 г. ще има такъв дефицит).

Според учените от БАН най-лошият сценарий е, ако нищо не се прави по оборудването и по площадката. Това е равносилно на загуба на целия вложен досега ресурс, а това е недопустимо.

Важно е да се посочи и това, че в доклада на Българската академия на науките се потвърждава категорично, че има реална възможност за интегриране на нова базова мощност с около 1500 МВт. Ясно е, че такава базова мощност може да бъде само и единствено АЕЦ „Белене”.

След 2030 г., и съответно след 2035 г., за работа в базов режим се очертава необходимост от нови мощности до 1670 МВт. Независимо от планираните действия за осигуряване на максимално дълъг срок за работа на централите от комплекса „Марица-Изток” след 2030-2035 г. се очертава дефицит на мощности. Като се разгледат в дългосрочен период сигурността на електроенергийните доставки за страната, трябва да се отчете, че в хоризонта до 2050 г. предстои извеждане от експлоатация на 5 и 6 блок на АЕЦ „Козлодуй”, което означава, че необходимо да е извървян пътя и за 7 и 8

блок. Това е алтернативата за страната ни, за да не се превърне във вносител на електроенергия.

Този проект е в напреднала фаза. Изминат е дълъг път – административно-правни режими, подробни устройствени планове, решения на общинските съвети на съответните общини, съгласувателни становища на всички държавни органи, одобряване на проекти, лиценциране на площадката, разрешение за строеж, Оценка за въздействие върху околната среда, произвеждане на оборудването и предприемането на необходимите действия по неговата доставка. Това го поставя в позицията на изпреварващ с 5 до 10 години пред всички останали проекти в начална фаза в региона.

В доклада на БАН се очертават два основни подхода за реализация на активите на АЕЦ „Белене” – единият е продажба, а другият е търсене на стратегически инвеститор. Направените проучвания на първия вариант показват, че продажбата на активите може да се осъществи много трудно и на загуба, като за това са посочени редица обосновани причини.

Отделянето на активите и пасивите на НЕК, свързани с проекта АЕЦ „Белене” в отделно търговско дружество и провеждане на процедура по реда на Закона за приватизацията и следприватизационния контрол, от нормативна гледна точка, е напълно реално. Това е една възможност за реализация на активите, както и за включване на стратегически инвеститор за построяване на централата.

Вариантите с участие на държавата осигуряват значително по-добри възможности за жизнеспособността на проекта, което предпоставя заключението за държавен дял в евентуална бъдеща проектна компания. Друго основание за участие на държавата в този проект е произтичащите от международни споразумения задължения на държавата по отношение на ядрения риск и осигуряване на финансови средства за управление на радиоактивните отпадъци и извеждане от експлоатация. Особено важно е че ще има възможност за дългосрочно планиране на цената на електроенергията.

Днес страната ни има оборудване за атомна електроцентрала и площадка, в които са вложени над 3 милиарда лева, което поставя на дневен ред въпроса за реализиране на активите на АЕЦ „Белене”.

Времевата рамка, според Доклада, е че ако от 2019 г. започне да се работи по проекта, то през 2027-29 г. АЕЦ „Белене” ще е готова и ще започне да произвежда и подава ток към енергийната система на България.

Сега е времето държавните институции да се обединят в името на интересите на България и нейното бъдеще за енергийна независима страна. Нужна е ясна и категорична позиция по проекта АЕЦ „Белене“.

Финансирането е въпрос на решение на правителството и за това има различни варианти. Кой от тях ще бъде избран, зависи преди всичко от преценката на Министерския съвет, въз основа на задълбочен и обстоен анализ.

В заключение:

Арбитражното дело по проекта Белене приключи преди близо 2 години. Съгласно това решение държавата придоби ключово оборудване с дълъг цикъл на производство за строителството на ядрена централа с 2 енергоблока. От момента на решението на арбитражният съд, държавата бездейства. Доклада на БАН приповтаря заключенията на докладите на HSBC от 2012 и RWE от 2009та, а именно че съществуват сценарии, при които проекта Белене е печеливш. В този смисъл, този допълнителен анализ изглежда бе с цел печелене на време от страна на Министъра на енергетиката. Отлагането на вземането на каквото и да е решение за Белене (както прави правителството в момента) е най-лошото възможно решение. Проекта остарява, оборудването също, шансовете за каквото и да е положителен изход за България намаляват с всеки изгубен ден. В тази връзка и на основание чл. 3, ал. 1 от Закона за енергетиката, който гласи „Държавната политика в енергетиката се осъществява чрез Народното събрание и Министерския съвет“, предлагаме Народното събрание да приеме внесения от нас проект на решение и да задължи Министъра на енергетиката да реализира своите правомощия съгласно чл.4, ал. 1 от ЗЕ, а именно: „Енергийната политика на страната се провежда от Министъра на енергетиката“.

Вносители:

Таско Ереминов
Драгомир Стойнев
Валери Миланов
Иленко Бойчев
МАНОЛ ГЕНОВ

Иван Ренов
Томас Томар

Кру Зенов /
Радомир Говард

Александр Пауков

Роберт Говард /
Панчо Мелков /

Солс Пухав

Димитър Ванев

Тодор Дангелз /

Корнелия

Иордан Младенов /

Александр Ашев

Любомир ДОНЕВ

Симео Кочев

Иван Димитров

Радица Миткова

Анна Гинчева

Антон Крив

Валентина Кичева

Николай Иванов

Тася Кочурова - Димова

Аурена Ангелина
Георге Тасков

Александра Бузарова

Иван Кемениш Улакул
Елена Химонч Чошута
Ула Ангелина Химонч

Кристина Химонч Ангел

Елена Бузарова

Стефан Бузарова

Горан Мурзов

Андреа Мурзов

Вера Кемениш

Иван Ангел

Петру Ангелина

Румел Георгиев

Лео Мурзов

Ангелина Ангел

Дора Ангел